

sig, selv om vi fik Forslaget gennemført, som det foreligger. For øvrigt synes det mig, at det ærede Medlem ikke skulde tale saa store Ord om Forsvarssagen i Forbindelse med denne Sag, for naar jeg ser tilbage paa mine Erfaringer, finder jeg, at det er nogle mærkelige Bevægelser, Højre har foretaget angaaende Forsvarsspørgsmaalet. Den Glæde har jeg dog haft, efter at jeg er gaaet bort som Forsvarsminister, at der, siden den nuværende Forsvarsminister er traadt til, er blevet Fred om „Hullet i Nordfronten“. Det er, som om det ærede Medlem har lukket det Hul. Jeg kunde nævne mange andre Eksempler paa, hvor mærkeligt Højre har optraadt tidligere, og hvorledes de optræder nu, særlig i Forsvarssagen. Men det ligger jo noget udenfor denne Diskussion.

Det ærede Medlem vilde fortælle os, at mine Meningsfæller i Landstinget havde taget Afstand fra Grundlovsforslaget i Fjor. Det har jeg ikke hørt noget om. Det er en ny Oplysning, thi mine Meningsfæller, Venstre i Landstinget, stemte alle som een mod det Forslag til Dagsorden, som blev stillet af den ærede 2den Landstingsmand for 10de Valgkreds. Der har derfor ikke, forekommer det mig, været nogen Anledning til at opholde mig ved den Sag.

Naar det ærede Medlem endelig for at komme uden om den foreliggende Sag gjorde en lille Udfugt til Frijsenborg — det er muligt, at Navnet Frijsenborg staa ham i Hovedet i denne Tid og ogsaa vil komme til at staa ham i Hovedet i Fremtiden —, skal jeg heller ikke opholde mig ved den Sag, thi der er jo offentligt gjort Rede for de Forhandlinger, der har været ført under det Besøg, jeg i sin Tid har aflagt paa Grevskabet Frijsenborg, og jeg finder ingen Anledning til at komme tilbage til den Sag. Det ligger jo langt udenfor det, der her forhandles om. Jeg kan saa godt forstaa, at Højre, naar de forhandler om et Forslag til Grundlov, der hviler paa den almindelige Valgret, kredser om alle andre Ting end den Sag, der ligger for. Det, der foreligger i denne Sag, er, at Landets Vælgere med stedsstignende Majoritet har krævet en ny Forfatning, hvorefter den almindelige Valgret ligger til Grund baade for Folketingets og Landstingets Sammensætning. Der uden om kommer Højre ikke. De Forhandlinger, der vil blive ført i Fremtiden, vil blive ført paa det Grundlag. Men jeg haaber, som sagt, at det ærede Medlem, der har talt her i Dag paa Høj-

res Vegne, og som har været ude i spredt Fægtning — i høj Grad spredt Fægtning —, ikke er Talsmand for det Højre i Landstinget, der for Højres Vedkommende faar Afgørelsen af denne Sag i sin Haand.

Hammerich: Den ærede Ordfører (Klaus Berntsen) sluttede med at sige, at det var spredt Fægtning, jeg havde ført. Jeg synes, jeg har samlet mig saa temmelig om at søge at godtgøre, at den ærede Ordførers Parti har set helt anderledes paa denne Sag, end det gjorde under den Kritik, det for 3 Aar siden fremkom med overfor et lignende Forslag. Derom har jeg virkelig samlet mig, og naar De vil se efter i Rigsdagstidenden, hvad jeg har sagt, tror jeg, De vil indrømme, at det, jeg er fremkommet med, ikke vil kunne betegnes som spredt Fægtning. Den ærede Ordfører var i øvrigt kun inde paa en af de Ting, jeg havde fremdraget. Han sagde, at Højre havde jo nu en helt anden Stilling til Forsvaret; efter at der nu var kommet en anden Forsvarsminister, var der ikke længere Tale om, at man forlangte Hullet i Nordfronten lukket. Jeg skal lige saa lidt som den ærede Ordfører komme videre ind paa denne Sag, men naar Midlerne til at sikre et Forsvar paa det Punkt, hvor den ærede Ordfører som Minister maatte erkende, at der var et Hul (Muntherhed) — ja, jeg bruger det samme Udtryk —, naar de Penge da stilledes til hans Raadighed, havde vi Lov til at tro, at det var noget, som han kunde tænkes med sit Partis Tilslutning at gaa med til, men det kunde aldrig falde os ind at tro, at den nuværende Forsvarsminister vilde gøre det samme, og derfor kunde vi aldrig falde paa at stille et saadant Krav til ham.

Naar den ærede Ordfører saa endelig sagde, at naar Højre fik sit Krav om Forholdstalsvalg opfyldt, saa vilde Forsvarssagen sikkert ikke derved være bedre tjent, vil jeg i Modsætning dertil sige, at har vi Forholdstalsvalg til Folketinget, saa er jeg overbevist om, at saa vilde Forsvarssagen være bedre faren. Det viste sig jo netop, at det Valg, hvor den Sag var for, gav et saa absolut Flertal for Forsvarsordningen. Har vi Forholdstalsvalg, er man vis paa, at de Tilfældigheder og Uretfærdigheder, som følger med den nuværende Valgmaade, ikke vil bringe os den Risiko for Forsvarssagen, som vi nu løber.

Hermed sluttede Forhandlingen.